

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/243/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714206164
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2714206164.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holič a JUDr. Terézia Mecelová, v právnej veci žalobcov: 1. I. N., nar. XX.X.XXXX, bytom D., G. XXXX/XX, 2. Ing. I. L., nar. X.X.XXXX, bytom D., K. XXXX/X, obidve zastúpené AK: JUDr. Ján Pekár, so sídlom Skalica, Potočná 191/39, proti žalovanému: P. I., nar. X.X.XXXX, bytom Y., I. XXXX/XX, zastúpeného AK: JUDr. Alena Arbetová, so sídlom Holíč, Nám. Sv. Martina 3A, o zaplatenie sumy 1.300,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 5C/380/2014-160 zo dňa 28. mája 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyniam 1. a 2. **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni 1. a žalobkyni 2. sumu 1.300,- Eur, spolu s 5,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 250,- Eur za čas od 1.4.2014 do zaplatenia, spolu s 5,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 350,- Eur za čas od 1.5.2014 do zaplatenia, spolu s 5,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 350,- Eur za čas od 1.6.2014 do zaplatenia, spolu s 5,15% ročným úrokom z omeškania zo sumy 350,- Eur za čas od 1.7.2014 do zaplatenia a to žalobkyni v 1. v podiele 1 a žalobkyni v 2. v podiele 1, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom rozhodol, že žalobkyňa 1. má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu, III. výrokom rozhodol, že žalobkyňa 2. má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 34, § 35 ods. 1, 2, 3, § 37 ods. 1, 2, 3, § 38 ods. 1, § 39, § 40 ods. 3, § 43, § 44 ods. 1, § 664? (správne § 663 pozn. odvolacieho súdu), § 665 ods. 1, 2, § 667 ods. 1, 2, § 671 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1, 2 nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení do 1.1.2015 s poukazom aj na procesné ustanovenie § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že dňa 10.6.2013, že pôvodný žalobca uzavrel s nájomcom označeným P. I., nar. X.X.XXXX, bytom Y., M. L. XXXX/X, ako konateľ firmy HOLE IN THE WORLD, s.r.o. Kráľovská 6, Skalica, IČO: 46855203, zmluvu o prenájme nebytových priestorov, predmetom ktorej bol prenájom nehnuteľnosti - pozemky parc. č. 2397 zastavaná plocha vo výmere 77 m², parc. č. 2398/2 zastavaná plocha vo výmere 54 m² a stavba - dom, súp. č. 6, postavený na pozemku - parc. č. 2397, pričom na pozemku parc. č. 2398/2 sa nachádza budova bez súp.

č., ktorá je vo dvore domu č. 6 a táto nie je zapísaná v liste vlastníctva (zmluvu podpísal pôvodný žalobca a žalovaný). Podľa čl. II. bod. 1 zmluvy účelom nájmu je využitie priestorov ako prevádzkareň a sklad pre vykonávanie činnosti nájomcu v rámci jeho živnostenského oprávnenia. Podľa čl. II. bod. 3 v prípade, že si nájomca založí obchodnú spoločnosť (s.r.o.), dáva prenajímateľ súhlas k tomu, aby v prenajatých nehnuteľnostiach (tak ako sú popísané v bode 1) mala táto spoločnosť svoje sídlo. Spolu s nájomcom bude priestory užívať aj jeho prípadný spoločník v podnikaní. Podľa čl. III. bod. 1 bola doba nájmu dohodnutá na 5 rokov a začína plynúť od 1.6.2013. Po uplynutí tejto doby má P. I., prednostné právo pokračovať v ďalšom nájme. Podľa čl. IV. bod. 1 a bod 5 bola dohodnutá výška nájomného medzi účastníkmi je 350,- Eur mesačne. V tejto sume nie sú zahrnuté poplatky za energie. Z podania označeného ako „Výzva na zaplatenie nájomného za nebytové priestory 109 m², na Kráľovskej ulici č. 6, 909 01 Skalica, nájomníkom pánom P. I." zo dňa 30.6.2014 (č.l. 4) vyplýva, že pôvodný žalobca písomne vyzval žalovaného s uvedením jeho adresy bydliska M. L. XXXX/X, Y., na úhradu dlžného nájomného vo výške 950,- Eur spolu s príslušenstvom, pričom pôvodný žalobca zároveň žalovaného vyzval na vypratanie a odovzdanie nehnuteľností do troch dní od doručenia výzvy (predmetnú výzvu podal pôvodný žalobca na poštovú prepravu dňa 30.6.2014 o 13:39 v zmysle priloženého podacieho lístka). Z podania označené ako „Výzva na zaplatenie nájomného" zo dňa 26.7.2014 (č.l. 7) vyplýva, že pôvodný žalobca vyzval žalovaného s uvedením jeho adresy bydliska M. L. XXXX/X, Y., na úhradu dlžného nájomného vo výške 1.300,- Eur spolu s príslušenstvom do 14 dní od doručenia výzvy (výzvu podal pôvodný žalobca na poštovú prepravu dňa 26.7.2014 o 09:54 v zmysle priloženého podacieho lístka). Z listiny označenej ako „Písomný súhlas vlastníka nehnuteľnosti so stavebnou úpravou" zo dňa 10.6.2013 vyplýva, že pôvodný žalobca dal písomný a podpísaný súhlas na vykonanie stavebných zmien podľa požiadaviek a potrieb nájomníka P. I. - konateľa firmy HOLE IN THE WORLD. Z priložených príjmových dokladov (príloha č.l. 65) vyplýva, že žalovaný s označením P. I. - konateľ firmy HOLE IN THE WORLD, s.r.o. s adresou žalovaného M. L. XXXX/X, Y., uhradil pôvodnému žalobcovi nájomné postupne: dňa 4.7.2013 sumu 350,- Eur; dňa 20.8.2013 sumu 350,- Eur; dňa 17.9.2013 sumu 350,- Eur; dňa 21.9.2013 sumu 350,- Eur; dňa 30.11.2013 sumu 350,- Eur; dňa 18.12.2013 sumu 350,- Eur; dňa 15.1.2015 sumu 200,- Eur; dňa 25.1.2014 sumu 350,- Eur; dňa 17.3.2014 sumu 150,- Eur; dňa 07.4.2014 sumu 200,- Eur; dňa 29.4.2014 sumu 150,- Eur a dňa 4.6.2014 sumu 100,- Eur. Všetky príjmové doklady boli podpísané príjemcom - pôvodným žalobcom, pričom na všetkých dokladoch bolo uvedené, že zaplatená suma bola prijatá od: P. I., Hole in the World, s.r.o., Y., M. L. XXXX/X. Podľa výpisu zo živnostenského registra zo dňa 18.11.2015 vyplýva, že žalovanému zaniklo dňa 1.6.2013 oprávnenie na predmet podnikania - montáž, rekonštrukcia a údržba vyhradených technických zariadení - elektrických. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosti ELSPOL s.r.o. vyplýva, že žalovaný je od 20.5.2011 vedený ako konateľ a spoločník tejto spoločnosti.

4. Okresný súd právne uzavrel, že v prvom rade sa zaoberal existenciou pasívnej legitímácie žalovaného v danom spore, ktorý ju namietal. Tvrdil, že Zmluvu o prenájme nebytových priestorov zo dňa 10.6.2013 s pôvodným žalobcom síce podpísal, ale podpisom tejto nájomnej zmluvy vznikol nájomný vzťah medzi žalobcom ako prenajímateľom a nájomcom - spoločnosťou HOLE IN THE WORLD, s.r.o., ktorej je konateľom. Pôvodný žalobca jednoznačne vo výpovedi potvrdil, že predmetnú nehnuteľnosť prenajímal žalovanému, t.j. fyzickej osobe. Žalovaný predložil žalobcovi na podpis pripravenú nájomnú zmluvu. Vlastníctvo prenajímaných pôvodného žalobcu, žalovaný nespochybnil. Z písomného vyjadrenia prejavu vôle prenajímateľa a nájomcu uvedených v zmluve a aj z jej obsahu vyplýva, že v úvode zmluvy sú zvýrazneným písmom uvedené osoby: prenajímateľ C. L. a nájomca P. I.. Na konci zmluvy na strane 4 (č.l. 13) sa nachádzajú podpisy prenajímateľa (pôvodného žalobcu) a nájomcu (žalovaného) bez označenia, že by tento podpisoval zmluvu ako konateľ spoločnosti HOLE IN THE WORLD, s.r.o. V úvode nájomnej zmluvy sú pod zvýrazneným menom a priezviskom a osobnými údajmi žalovaného uvedené aj slová „ako konateľ firmy HOLE IN THE WORLD, s.r.o., Kráľovská 6, Skalica". Pričom sídlo spoločnosti bolo zapísané do obchodného registra od 25.10.2012, avšak nájomná zmluva bola pritom uzatvorená dňa 10.6.2013. Okresný súd je názoru, že nájomcom v uvedenej zmluve je žalovaný, t.j. P. I., nar. X.X.XXXX, bytom Y., M. L. XXXX/X, preto medzi dvomi subjektami pôvodným žalobcom a žalovaným vznikol aj zmluvný vzťah - nájomný vzťah k danej nehnuteľnosti, ktorý vyplýva aj z čl. II. bod 3 zmluvy o nájme, v ktorom sa títo dohodli, že v prípade, že si nájomca (P. I.) založí obchodnú spoločnosť (s.r.o.), dáva prenajímateľ súhlas k tomu, aby v prenajatých nehnuteľnostiach (tak ako sú popísané v bode 1) mala táto spoločnosť svoje sídlo. Spolu s nájomcom bude priestory užívať aj jeho prípadný spoločník v podnikaní. Založiť „si" obchodnú spoločnosť mohol len žalovaný ako fyzická osoba spolu s prípadným ďalším spoločníkom v podnikaní. Preto nájomcom nemohla byť spoločnosť s ručením obmedzeným. Z čl. III. bod. 1 nájomnej zmluvy vyplýva, že po uplynutí doby nájmu

(päť rokov) má P. I., prednostné právo pokračovať v ďalšom nájme a to na základe písomného dodatku so súhlasom oboch zmluvných strán, t. j. nájomcom tejto nájmovej zmluvy je potom logicky P. I., čo zodpovedá aj pôvodnému v úvode zmluvy hrubým písmom označeniu nájomcu a prenajímateľa. Aj v príjmových dokladoch pôvodný žalobca ako prenajímateľ potvrdzoval podpisom prevzatie nájomného od P. I., Y., M. L. XXXX/X, až v ďalšom texte je uvedená spoločnosť HOLE IN THE WORLD, s.r.o. Zaúčtovanie uvedených príjmových dokladov pôvodný žalobca nemohol ovplyvniť a ani nemal o ňom vedomosť, podpis pôvodného žalobcu na výdavkových pokladničných dokladoch spoločnosti HOLE IN THE WORLD, s.r.o. sa nenachádza. To, akým spôsobom vykladali predmetnú nájomnú zmluvu orgány štátnej správy, nie je smerodajné pre posúdenie, kto je nájomcom v zmysle uvedenej nájmovej zmluvy. Keďže nájomný vzťah vznikol medzi pôvodným žalobcom a žalovaným, žalovaný mal zmluvnú povinnosť uhrádzať pôvodnému žalobcovi nájomné vo výške 350,- Eur mesačne v zmysle čl. IV. bod 1 zmluvy o nájme a v zmysle § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v konaní nespochybnil a nenamietal zmluvou dohodnutú výšku mesačného nájomného a nenamietal ani výšku neuhradeného dlžného nájomného a v konaní neprodukoval dôkazy o tom, že by dlžné nájomné za obdobie marec 2014 vo výške 250,- Eur, apríl 2014 vo výške 350,- Eur, máj 2014 vo výške 350,- Eur a jún 2014 vo výške 350,- Eur žalovaný uhradil pôvodnému žalobcovi. O priznaní úrokov z omeškania rozhodol z dôvodu, že žalovaný sa dostal do omeškania so splatnosťou jednotlivých úhrad mesačného nájomného, keď mesačné nájomné je splatné v zmysle čl. IV. bod 2 nájmovej zmluvy do posledného dňa v mesiaci vždy za prebiehajúci mesiac. Za mesiac marec 2014 začalo omeškanie zo sumy 250,- Eur od 1.4.2014, za mesiac apríl 2014 začalo omeškania zo sumy 350,- Eur od 1.5.2014, za mesiac máj 2014 začalo omeškanie zo sumy 350,- Eur od 1.6.2014, za mesiac jún 2014 začalo omeškanie zo sumy 350,- Eur od 1.7.2014.

5. Nakoľko pôvodný žalobca zomrel po podaní žaloby, jeho nárok prešiel na jeho dedičky (žalobkyne 1. a 2.) na každú v jednej polovici v zmysle uznesenia Okresného súdu Skalica o dedičstve č. k. 7D/100/2016 zo dňa 7.3.2018, čo žalovaný v konaní nespochybnil. Okresný súd zaviazal uhradiť žalobkyňi 1. a žalobkyňi 2. každej v jednej polovici sumu 1.300,- Eur spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania.

6. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorým navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť a žalobu zamietnuť, priznať mu náhradu trov konania prvoinštančného a odvolacieho konania s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že napadnutý rozsudok je arbitrárny, resp. nedostatočne zdôvodnený, keď okresný súd nevysporiadal s jeho tvrdeniami, resp. ich bez vysvetlenia vylúčil z odôvodnenia (nález I. ÚS 154/2005). Mal sa vypoariadať s výkladom právneho úkonu a skúmať aj vôľu strán, ich konanie a správanie sa po právnom úkone, ako aj zámer, ktorý účastníci zmluvy svojím právnym úkonom sledovali. Žalobca si bol vedomý od samého začiatku, že žalovaný zastupoval spoločnosť ako konateľ, čo vyplýva aj z označenia ako konateľa spoločnosti, nezameniteľného identifikátora spoločnosti (tzv. IČO), z príjmových dokladov, ktoré pôvodný žalobca (ako sám uvádzal) pripravoval a vypisoval a následne po prijatí sumy od spoločnosti ich aj podpisoval. V príjmových dokladoch je uvedené obchodné meno spoločnosti, IČO, rovnako to bolo aj v Písomnom súhlase vlastníka nehnuteľnosti so stavebnou úpravou zo dňa 10.6.2013 ako aj v predžalobných výzvach zo dňa 30.6.2014 a 26.7.2014. Pri výzvach okresný súd účelovo neuviedol v časti adresáta obchodné meno a IČO spoločnosti, ale uviedol, že tieto výzvy žalobca adresoval žalovanému, pričom už neuviedol, že žalovaný tam bol uvedený ako konateľ tejto spoločnosti. V konaní preukázal, že účtovné doklady - výdavkový pokladničný doklad a príjmové doklady v súvislosti s úhradou nájomného za nebytové priestory sa nachádzajú v účtovníctve obchodnej spoločnosti HOLE IN THE WORLD, s.r.o. So žalobcom nikdy ako fyzická osoba žiadnu zmluvu neuzatvoril, ani ako fyzická osoba v takej oblasti na aký účel slúžil prenájom nebytového priestoru nepodnikal, o čom žalobca aj vedel. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/81/2011. Bod 43 rozsudku považuje za umelo vytvorenú konštrukciu, ktorou okresný súd chcel zdôvodniť už vyhlásený nesprávny rozsudok. Tvrdenie, že meno žalovaného je zvýraznené nemá dôvodnosť, keďže okresný súd vôbec nevysvetlil označenie žalovaného ako konateľa obchodnej spoločnosti a samotné IČO spoločnosti, ktorého jediným účelom je určenie a identifikovanie právnickej osoby. Okresný súd nevysvetlil ako vôbec mohla priemerne rozumná osoba (kritérium NS SR) považovať

niekoľko od seba nezávislých označení účastníka "P. I. ako konateľ firmy HOLE IN THE WORLD, IČO: 46 855 203" za fyzickú osobu, t. j. občana - bez IČO. Pri výklade právneho úkonu je vždy nevyhnutné, aby sa objasnením skutkových okolností zistilo aj to, kto bol účastníkom zmluvy. Okresný súd rezignoval na to, že pri výklade právneho úkonu je vždy nevyhnutné, aby sa objasnením skutkových okolností zistilo aj to, kto bol účastníkom zmluvy, keďže zo skutkových okolností vyplývalo, že jej účastníkom mohla byť len osoba spôsobilá vykonávať podnikateľskú činnosť, ktorou žalovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ jednoducho ani nemohol byť. Ak okresný súd odkazuje na obsah zmluvy tak primárne musí skúmať obsah jej predmetu (Čl. II bod. 1), z ktorého jasne vyplýva, že nájomcom bol podnikateľský subjekt oprávnený podnikat', teda spoločnosť HOLE IN THE WORLD a nie nepodnikateľ. Slovné spojenie "konateľ firmy" je pri bežných ľudských a spoločenských vedomostiach dostatočným vyjadrením pozície konateľa spoločnosti, ktorá vykonáva predmetný právny úkon; a to aj v prípade ľudí bez akéhokoľvek právneho vzdelania. Podpis žalovaného okresný súd vyhodnotil ako podpis občana s vysvetlením, že pri ňom absentuje označenie spoločnosti, hoci zo zákona a ani z obchodného registra spoločnosti povinnosť pridať k podpisu konateľa pečiatku nevyplývala. Nesprávne je tvrdenie okresného súdu, že nie je smerodajné ako štátne úrady posúdili zmluvu, keď uvedené minimálne nepriamo potvrdilo výklad zmluvy, jej nezameniteľnosť a jej zrozumiteľnosť. Okresný súd neuviedol akými úvahami sa riadil pri rozhodovaní, nevysporiadal sa so žiadanými pre konanie zásadnými otázkami.

8. Žalobkyne odvolanie nepodali k odvolaniu žalovaného sa vyjadrili a uviedli, že súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení uviedol všetky skutočnosti, pre ktoré vydal rozsudok. Žalovaným uvádzané štátne inštitúcie pri svojom rozhodovaní brali do úvahy to, že žiadosť o vykonávanie podnikateľskej činnosti podávala spoločnosť HOLE IN THE WORLD s.r.o. a nezaoberali sa v príslušnom rozsahu skutočnosťou, či zmluvu uzatvorila fyzická osoba P. I., nar. X.X.XXXX, bytom Y., M. L. XXXX/X alebo spoločnosť: HOLE IN THE WORLD s.r.o. Je absolútne bežné, že fyzická osoba ako vlastník nehnuteľnosti alebo nájomca nehnuteľnosti túto dá do užívania (nájom) inej fyzickej alebo právnickej osobe, ak k tomu základná zmluva o nájme nebráni. Z predložených listín absolútne jednoznačne vyplýva, že právny predchodca vždy považoval za nájomcu nehnuteľností zapísaných v LV č. XXXX pre obec a k. ú. D. fyzickú osobu: P. I. (s poukazom na písomný súhlas vlastníka nehnuteľnosti so stavebnou úpravou zo dňa 10.6.2013, príjmové doklady o platení nájmu žalovaným, podacie lístky zo dňa 30.6.2014, 26.7.2014, 1.8.2014). V písomnom súhlase vlastníka nehnuteľnosti so stavebnou úpravou zo dňa 10.6.2013 je absolútne jednoznačne definované komu právny predchodca dáva súhlas s vykonaním stavebných úprav. To, že bol žalovaný konateľom firmy HOLE IN THE WORLD s.r.o. nikto nepopiera, avšak podľa úvahy právneho predchodcu bol nájomcom P. I.. V príjmových dokladoch je vždy uvedené, že nájomné platila fyzická osoba P. I., platby prijímal právny predchodca od fyzickej osoby P. I., čo je preukázané i tým, že na príjmových dokladoch je uvedená adresa: Y., M. L. XXXX/X. Je teda nepochybné, že platby právny predchodca prijal od subjektu na adrese Y., M. L. XXXX/X a nie od firmy HOLE IN THE WORLD s.r.o., ktorá mala sídlo na adrese: Kráľovská 6, Skalica. Právnomu predchodcovi odovzdala nájomné fyzická osoba P. I., čo je zrejmé i z toho, že vpravo dole na príjmových dokladoch je iba podpis P. I.. V žiadnom prípade nie je uvedené, že peniaze mala predchodcovi odovzdať spoločnosť HOLE IN THE WORLD s.r.o. zastúpená P. I.. Z podacích lístkov z 30.6.2014, 26.7.2014 a 1.8.2014 je absolútne jednoznačné, že právny predchodca posielal výzvy na platenie nájomného vždy fyzickej osobe P. I.. Výzvy na platenie nájomného boli opätovne zasielané na adresu P. I., t.j. Y., M. L. XXXX/X. Žalovaný opomína tú časť odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorej preukazuje, ako dospel k záveru, že žalovaným má byť práve fyzická osoba P. I. a to s poukazom na článok II. bod 3. zmluvy v bode 13. a článok III. bod 1. zmluvy v bode 14. Správne okresný súd vyvodil z uvedenej časti textu zmluvy závery, že nájomcom podľa zmluvy je P. I.. Je nepochybné, že subjekt, ktorý si prenajímal nehnuteľnosti od právneho predchodcu bola fyzická osoba a nie právnická osoba (s.r.o.), pretože práve nájomcovi (fyzickej osobe) dal právny predchodca súhlas, že si môže založiť obchodnú spoločnosť (s.r.o.) v prenajatých nehnuteľnostiach. Je nepochybné, že práve týmto spôsobom je potrebné si vyložiť obsah článku II. bod 3. zmluvy. Z článku III. bod 1. zmluvy jednoznačne vyplýva, že nájomcom podľa zmluvy bola fyzická osoba: P. I., pretože tento mal prednostné právo pokračovať v ďalšom nájme. Je zásadný rozdiel, ak je uzatváraná zmluva a v časti, kde sú podpisy účastníkov tejto zmluvy, je uvedené obchodné meno spoločnosti (bez ohľadu na to, či je toto obchodné meno vyjadrené písmom alebo potvrdené pečiatkou) a k tomuto obchodnému menu je pripojený podpis konateľa spoločnosti. Poukázali na str. 4 zmluvy, kde je uvedené označenie účastníkov zmluvy a to prenajímateľ, kde v tejto časti je podpis právneho predchodcu: L., vpravo v dolnej časti na str. 4 zmluvy je uvedený text: nájomca. K tomuto textu je rukou písaný podpis fyzickej osoby: I.. V prípade, že by mala zmluvu uzatvoriť spoločnosť HOLE IN THE WORLD, s.r.o. je nepochybné, že ako nájomca by bol uvedený písomný názov tejto spoločnosti alebo pečiatka, v ktorej by bol názov HOLE

IN THE WORLD s.r.o. Je zrejmé, že výlučne samotný podpis žalovaného na str. zmluvy uzatvorenej 10.6.2013 korešponduje aj s úvodnou časťou zmluvy (str. 1), t.j. že zmluvu s právnym predchodcom uzatvoril žalovaný ako fyzická osoba.

9. K vyjadreniu žalovaného k vyjadreniu žalobkyň k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalovaný a uviedol, že potvrdenie od Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Senica potvrdilo, že k vydaniu jeho rozhodnutia prišlo práve na základe zmluvy, z ktorej nezameniteľne vyplývalo osvedčenie právneho vzťahu obchodnej spoločnosti k nehnuteľnosti. Uvedené dostatočne preukazuje to, že nemohla byť uzatvorená iná zmluva, napr. zmluva o podnájme, ako sa snažia teraz žalobkyne po podaní odvolania presvedčiť súd. Žalobkyne účelovo zamlčujú skutočnosť, že adresou nájomcu v zmluve je uvedená Kráľovská 6, teda adresa obchodnej spoločnosti. Z označenia účastníkov záväzku v príslušnej časti je jednoznačné, že nájomcom môže byť len obchodná spoločnosť, na tieto účely označená obchodným menom, IČO-m, sídlom a štatutárnym orgánom. Ak by skutočne účastníkom záväzku bola fyzická osoba, ktorá navyše ani len v rozhodnom čase nemala pridelené IČO, prečo by jej zadefinovanie v zmluve bolo cez iný subjekt? Práve kritérium skúmania konania cez optiku osoby bez právneho vzdelania a priemerne rozumnej osoby slúži aj na pochopenie, či je vôbec možné, aby uvedenie čísla IČO, mena a sídla obchodnej spoločnosti a výslovné uvedenie žalovaného ako konateľa mohlo byť vôbec niekým vnímateľné ako definovanie fyzickej osoby čoby účastníka zmluvy a nie ako definovanie obchodnej spoločnosti ako účastníka zmluvy. Pôvodný žalobca sa od začiatku správal spôsobom, ktorý nevzbudzoval žiadne pochybnosti o účastníkoch záväzku. Všetky listiny smerujúce z tohto zmluvného vzťahu k nájomcovi adresoval vždy na obchodnú spoločnosť, rovnako aj príjmové pokladničné doklady, ktoré si sám pôvodný žalobca (všetky boli adresované na obchodnú spoločnosť s uvedením obchodného mena a tzv. IČO obchodnej spoločnosti). Žalovaný nemal v rozhodnom čase ani len živnostenské oprávnenie, preto nie je možné nevnímať skutočnosť, že zo zmluvy jasne vyplýva, že mala slúžiť na vykonávanie činnosti nájomcu v rámci jeho živnostenského oprávnenia (čl. II bod 1), čím žalovaného ako účastníka záväzku sama zmluva priamo vylúčila. Z právneho úkonu nevyplýva, že by žalovaný konal za iný subjekt ako za obchodnú spoločnosť, čo sa dostatočne zaznamenalo menom spoločnosti, jej IČO-m, jej sídlom a najmä prídavkom pri jeho mene „ako konateľ“ v úvodných ustanoveniach zmluvy. Ustanovenie § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka iný výklad, ako uzatvorenie zmluvy pôvodného žalobcu s obchodnou spoločnosťou ani nepripúšťa. Nájomné žalovaný ako konateľ na základe vystavených príjmových dokladov hradil za obchodnú spoločnosť HOLE IN THE WORLD s.r.o. a následne ich odovzdal do účtovníctva obchodnej spoločnosti. Príjmové doklady boli vystavené na obchodnú spoločnosť HOLE IN THE WORLD s.r.o., pričom z nich nevyplýva, že by nájomné hradil ako občan.

10. K vyjadreniu žalovaného k vyjadreniu žalobkyň k odvolaniu žalovaného sa žalobkyne vyjadrili a uviedli, že v konaní boli predložené listiny, z ktorých jasne vyplýva, že nájomcom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. D., bol P. I. ako fyzická osoba. Je nepochybné, že písomný súhlas vlastníka s vykonaním stavebných úprav bol udelený P. I.. Z príjmových dokladov je jednoznačné, že nájomné vždy platil P. I. ako fyzická osoba. Navyše na dokladoch je uvádzaná adresa Y., M. L. XXXX/X a nie sídlo spoločnosti HOLE IN THE WORLD s.r.o., ktorým bola adresa Kráľovská 6, Skalica. Doklady boli podpísané P. I., neboli na nich uvedené údaje spoločnosti a nebola na nich pečiatka. Rovnako z podacích lístkov je zrejmé, že právny predchodca zasielal výzvy na platenie nájomného vždy P. I. - fyzickej osobe na jeho adresu a nie na adresu spoločnosti. Tvrdenie, že pôvodný žalobca za účastníka zmluvy a nájomcu považoval obchodnú spoločnosť HOLE IN THE WORLD s.r.o. a že správanie žalobcu svedčí o tejto skutočnosti, je rovnako nepravdivé.

11. K vyjadreniu žalobkyň k vyjadreniu žalovaného k vyjadreniu žalobkyň k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalovaný a uviedol, že žalobkyne sa nebránia zamlčovať, že v nájomnej zmluve je v skutočnosti ako adresa nájomcu jednoznačne uvedené sídlo obchodnej spoločnosti. Žalobkyne doteraz neuviedli, z akých skutočností by malo vyplývať, že nájomnú zmluvu, v ktorej úvodných ustanoveniach je ako nájomca uvedená obchodná spoločnosť zadefinovaná svojim IČO-m, svojim sídlom a s uvedením svojho konateľa - by mala uzatvoriť úplne iná osoba ako osoba uvedená v záhlaví zmluvy. Žalovaný (ako fyzická osoba a občan) ani len nedisponoval živnostenským oprávnením, a teda by predmet nájmu ani len nemohol podľa zmluvy využívať. Rovnako všetky ďalšie dokumenty (napr. písomný súhlas vlastníka nehnuteľnosti so stavebnou úpravou zo dňa 10.6.2013 sa zjavne týkali obchodnej spoločnosti a nie fyzickej osoby. S ohľadom na rozhodovaciu prax súdov pre určitost' prejavu nepostačuje, že strany zmluvy v súdnom konaní tvrdia, že im je jasné, čo je predmetom zmluvy (alebo aké sú ich práva). Ale je

nevyhnutné, aby prejav vôle nebudil pochybnosti u tretej strany. Z posledného vyjadrenia žalobkyní sa však absurdne dozvedá, že doklady boli podpísané P. I., čo je pochopiteľné, lebo bol konateľom nájomcu - obchodnej spoločnosti. V zmysle obchodného práva, štatutárny orgán koná za obchodnú spoločnosť. S pôvodným žalobcom (C. L.) uzatvorila dňa 10.6.2013 Zmluvu o prenájme nebytových priestorov ako nájomca obchodná spoločnosť HOLE IN THEWORLD, s.r.o., IČO: 468 552 03 a nie žalovaný ako občan.

12. K vyjadreniu žalovaného k vyjadreniu žalobkyní k vyjadreniu žalovaného k vyjadreniu žalobkyní k odvolaniu žalovaného sa vyjadrili žalobkyne a uviedli, že s rozsudkom okresného súdu sa stotožňujú. V konaní na okresnom súde bolo nepochybne preukázané, že zmluvný vzťah vznikol medzi pôvodným žalobcom a žalovaným, teda pasívne vecne legitimovaný je práve žalovaný. Skutočnosť, že uhradené nájomné bolo súčasťou účtovníctva obchodnej spoločnosti nemohol žalobca nijako ovplyvniť a ani vedieť. To, ako nájomnú zmluvu posúdili orgány štátnej správy, nie je pre toto konanie podstatné.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie § 387 CSP.

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobe vyhovel a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľom v odvolaní zo dňa 14.11.2017, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 CSP).

15. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že pri vyhodnotení vykonaného dokazovania každého z vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach bolo v konaní dostatočným spôsobom preukázané, že návrh žalobkyní je dôvodný, i keď bolo potrebné na daný prípad aplikovať aj ustanovenia, ktoré okresný súd opomenul a nárok posúdiť na základe odlišného právneho posúdenia, keď podľa odvolacieho súdu je na daný prípad potrebné aplikovať ust. § 1, § 3, § 7 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie tieto zákonné ustanovenia na danú vec neaplikoval, pričom to bolo pre posúdenie veci potrebné, odvolací súd v zmysle § 382 CSP vyzval strany, aby sa vyjadrili k možnosti aplikácii tohto ustanovenia.

16. Na výzvu odvolacieho súdu podľa § 382 CSP k možnému použitiu ust. § 1, § 3, § 7 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov reagovali svojím vyjadrením strany.

17. Žalobkyne uviedli, že je pravdou, že v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie neboli použité ustanovenia zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov, ktorý je špeciálnym zákonom k všeobecným ustanoveniam § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podľa dohody so žalovaným mu právny predchodca dal do nájmu nebytové priestory v dome súp. č. 6 na parcele č. 2397, súčasťou prenájmu bola aj práčovňa a sušiareň v budove bez súp. č. na parcele č. 2398/2 so vstupom z dvora. V danom prípade ide o priestory tak ako to definuje § 1 písm. a) zákona č. 116/1990 Zb. Z pripojenej zmluvy je zrejmé, že má písomnú formu v čl. I. bod 2 je presne definovaný predmet nájmu (§ 3 ods. 3 zákona). V čl. II. zmluvy je uvedený účel nájmu. Zmluva bola podpísaná dňa 10.6.2013, v čase krátko potom ako už mal žalovaný ukončenú činnosť (k 1.6.2013). V čase jednania o uzatvorení zmluvy bol žalovaný živnostník. V zmluve nie je uvedený žiadny údaj o tom, že mal žalovaný vykonávať podnikateľskú činnosť v súlade s predmetom činnosti, ktoré sa uvádzajú vo výpise z obchodného registra, t.j. listina, ktorá je charakteristická pre obchodné spoločnosti. I táto skutočnosť potvrdzuje, že

pôvodný žalobca neuzatváral zmluvu s obchodnou spoločnosťou. Uvedené potvrdzuje i znenie čl. II. bod 3. V čl. IV bola dohodnutá výška nájomného, jeho splatnosť, spôsob platenia nájmu. V čl. III bod 1 je dohodnutá doba nájmu. Výška nájomného bola určená dohodou medzi pôvodným žalobcom a žalovaným tak ako to umožňuje § 7 zákona č. 116/1990 Zb. Majú za to, že sú splnené podmienky pre platnosť zmluvy o nájme podľa § 3 ods. 3 zákona č. 116/1990 Zb., ktorú uzavreli pôvodný žalobca a žalovaný ako fyzická osoba.

18. Žalovaný uviedol, že spor so žalobkyňami je v podstate o tom, či konala spoločnosť alebo žalovaný konal sám za seba. Nakoľko je žalovaný v zmluve označený ako konateľ obchodnej spoločnosti, prostredníctvom ktorého táto koná, účastník je definovaný IČO-m obchodnej spoločnosti, účelom zmluvy je podnikateľská činnosť, tretie osoby na základe zmluvy udelili povolenia na prevádzku obchodnej spoločnosti je účastník zmluvy zjavný. Okresný súd sa odklonil od súdnej praxe, podľa ktorej konanie konateľa obchodnej spoločnosti je konaním obchodnej spoločnosti a nie konaním fyzickej osoby konateľa. IČO obchodnej spoločnosti je uvedené pri osobe nájomcu hneď v úvodných ustanoveniach zmluvy, príjmových dokladoch pripravených pôvodným žalobcom ale aj na výzvach pôvodného žalobcu. To, že išlo o prevádzku obchodnej spoločnosti, ktorej pôvodný žalobca prenajal nebytové priestory, ktorá ich využívala ako prevádzkárňu a sklad potvrdzovali aj úradné hodiny na vstupných dverách, kde boli uvedené otváracie hodiny a prevádzkovateľ (obchodná spoločnosť). Pôvodný žalobca okolo tejto tabule chodil dennodenne. Záver okresného súdu, že žalovaný uzatvoril zmluvu o nájme nebytových priestorov je nesprávny, žalovaný by spôsobil neplatnosť zmluvy o nájme nebytových priestorov, ktorá by tak nespĺňala všetky obligatórne podmienky - a to účel. V osobe užívateľa predmetu nájmu sa strany zhodli. Žalobkyne vo vyjadrení zo dňa 19.9.2019 (č.l. 195) nepriamo tvrdia, že predmet nájmu využívala obchodná spoločnosť, rozpor je len v tom, kto uzatvoril zmluvu, keďže užívateľom podľa žalobkyň bola obchodná spoločnosť. Podľa listín, ktoré vydali v prospech obchodnej spoločnosti orgány, je zrejmé, že predmet nájmu užívala výlučne obchodná spoločnosť.

19. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 116/1990 Zb. zákon o nájme a podnájme nebytových priestorov tento zákon sa vzťahuje na nebytové priestory, ktorými sú miestnosti alebo súbory miestností, ktoré podľa rozhodnutia stavebného úradu sú určené na iné účely ako na bývanie; nebytovými priestormi nie sú príslušenstvo bytu ani spoločné priestory domu; b) na byty, pri ktorých bol udelený súhlas na ich užívanie na nebytové účely.

20. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 116/1990 Zb. zákon o nájme a podnájme nebytových priestorov, prenajímateľ môže nebytový priestor prenechať na užívanie inému (ďalej len "nájomca") zmluvou o nájme (ďalej len "zmluva"), ods. 2 nebytové priestory sa prenajímajú na účely, na ktoré sú stavebne určené, ods. 3 zmluva musí mať písomnú formu a musí obsahovať predmet a účel nájmu, výšku a splatnosť nájomného a spôsob jeho platenia, a ak nejde o nájom na neurčitý čas, čas, na ktorý sa nájom uzaviera. Pri nebytových priestoroch v objektoch, s ktorými hospodári bytová organizácia založená národným výborom, možno zmluvu na určitý čas uzavrieť najdlhšie na dva roky, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak, ods. 4 ak zmluva neobsahuje náležitosti podľa odseku 3, je neplatná.

21. Podľa § 7 zákona č. 116/1990 Zb. zákon o nájme a podnájme nebytových priestorov, ak výška nájomného alebo úhrada za podnájom nie je upravená všeobecne záväzným právnym predpisom, určí sa dohodou.

22. Z obsahu zákonných ustanovení citovaných v odsekoch 19 až 21 vyplýva, že zmluvné strany sa označujú ako prenajímateľ a nájomca. Prenajímateľ je strana nájmomného vzťahu, ktorá druhej strane - nájomcovi - prenecháva do nájmu nebytový priestor. Prenajímateľom nebytových priestorov môžu byť len ich vlastníci, prípadne tí, ktorí s takýmito priestormi vykonávajú právo hospodárenia (§ 2 zákona o nájme a podnájme nebytových priestorov). Nájomca je zmluvná strana nájmomného vzťahu, v prospech ktorej je prenechané užívanie nebytového priestoru. Nájomcom môže byť tak fyzická, ako aj právnická osoba. Uzatvorenie nájmovej zmluvy je až na výnimku v § 4 (prikázanie nájomcu) plne v dispozícii jej účastníkov. Podstatnými taxatívne vymedzenými obsahovými náležitosťami zmluvy o nájme sú: predmet nájmu, účel nájmu, výška, splatnosť nájomného a spôsob jeho platenia, čas, na ktorý sa nájom uzatvára, ak nejde o nájom na neurčitý čas. Pri uzatváraní zmluvy o nájme je treba mať na zreteli § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka týkajúce sa uzatvárania zmlúv všeobecne. Zmluva o nájme musí okrem všeobecných náležitostí právnych úkonov spĺňať aj určité osobitné obsahové aj formálne náležitosti.

Zákon výslovne vyžaduje písomnú formu nájomnej zmluvy. Jej nedodržanie zakladá neplatnosť zmluvy. Z ustanovenia § 40 v spojení s § 40a Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide o neplatnosť absolútnu.

23. Ustanovenia zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov v znení neskorších predpisov sú vo vzťahu k všeobecným ust. § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka špeciálne. Na vzťahy vyplývajúce zo zmluvy o nájme a podnájme nebytových priestorov možno všeobecnú úpravu použiť len v prípade, ak ich neupravuje osobitný (špeciálny) zákon (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. Cdo 3/97, R 47/1999).

24. Ak ide o právny úkon, pre ktorý je pod sankciou neplatnosti stanovená písomná forma, musí byť určitostí prejavu vôle daná obsahom listiny, na ktorej je tento prejav vôle zaznamenaný, teda predmet právneho úkonu musí byť poznateľný z textu listiny. Ak sú pojmy použité k jazykovému vyjadreniu obsahu písomnej zmluvy natoľko jednoznačné, že z nich nemožno ani s prihliadnutím k tvrdenej vôli účastníka zmluvy usudzovať na iný obsah tohto právneho úkonu, nemožno obsah zmluvného dojednania vyložiť v rozpore s jazykovým prejavom. Výkladom podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno už urobiť prejav vôle dopĺňať, meniť, či dokonca nahrádzať (rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo 9/2008).

25. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 10.6.2013 bola podpísaná zmluva o prenájme nebytových priestorov, ktorú uzavreli účastníci označení: 1. C. L., nar. XX.X.XXXX, bytom D., K. XXXX/X ako prenajímateľ, 2. P. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., M. L. XXXX/XX, ako konateľ firmy HOLE IN THE WORLD s.r.o., Kráľovská 6, Skalica, IČO: 46 855 203 ako nájomca. V článku I. bod 2 bolo dohodnuté, že prenajímateľ dáva nájomcovi do prenájmu nebytové priestory v budove v dome s. č. 6 na parc. č. 2397, a to miestnosti - kuchynku (16,32 m²), miestnosť č. 1 (13,95 m²), miestnosť č. 2 (13,44 m²), miestnosť č. 3 (30,59 m²), chodbu (8 m²), ktoré sa nachádzajú v dome s. č. 6 so vstupom z ulice. Súčasťou prenájmu je aj práčovňa (11,40 m²) a sušiareň (15,20 m²) v budove bez súp. čísla na parc. č. 2398/2 so vstupom zo dvora (z pozemku parc. č. 2398/4), cez ktorý má nájomca právo prechodu a prejazdu. Výmera prenajatých priestorov je 109 m². V článku II. bod 1 bolo dohodnuté, že účelom nájmu je využitie priestorov ako prevádzkareň a sklad pre vykonávanie činnosti nájomcu v rámci jeho živnostenského oprávnenia. V článku II bod 3 bolo dohodnuté, že v prípade, že si nájomca založí obchodnú spoločnosť (s.r.o.), dáva prenajímateľ súhlas k tomu, aby v prenajatých nehnuteľnostiach mala táto spoločnosť svoje sídlo. Spolu s nájomcom bude priestory využívať aj jeho prípadný spoločník v podnikaní. V článku III bod 1 bolo dohodnuté, že doba nájmu je 5 rokov a začína plynúť 1.júna 2013. Po uplynutí tejto doby má P. I. prednostné právo pokračovať v ďalšom nájme. V článku IV. bod 1 bolo dohodnutá výška nájomného 350,- Eur mesačne, so splatnosťou posledný deň v mesiaci, vždy za prebiehajúci mesiac, pričom prvá platba nájomného bude uhradená k 30.6.2013 (bod 2). Výzva na zaplatenie nájomného...C. L. zo dňa 30.6.2014 je adresovaná pánovi P. I., konateľ firmy HOLE IN THE WORLD s.r.o. IČO: 46 855 203, M. L. XXXX/X, Y., pričom v texte je nájomca, ktorý má zaplatiť dlžné nájomné a vypratať nebytové priestory označený P. I.. Výzva na zaplatenie nájomného...C. L. zo dňa 26.7.2014 je adresovaná pánovi P. I., konateľ firmy HOLE IN THE WORLD s.r.o. IČO: 46 855 203, M. L. XXXX/X, Y., pričom v texte je nájomca, ktorý má zaplatiť dlžné nájomné označený P. I.. V písomnom súhlase C. L. ako vlastníka nehnuteľnosti so stavebnou úpravou zo dňa 10.6.2013 je ako nájomca označený P. I. - konateľ firmy HOLE IN THE WORLD. V príjmových pokladničných dokladoch zo dňa 17.9.2013, 18.12.2013, 21.9.2013, 20.8.2013, 4.7.2013, 4.6.2013, 29.4.2013, 7.4.2014, 17.3.2014, 2014, 2013 je označený P. I., HOLE IN THE WORLD s.r.o., Y., M. L. XXXX/X. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosti HOLE IN THE WORLD s.r.o. P. I. bol konateľom od 25.10.2012 do 25.6.2015.

26. Hoci sa odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu s poukazom na nižšie uvedené, že nájomný vzťah vznikol medzi C. L. a P. I., nemožno však súhlasiť s tým, že nájomný vzťah vznikol podľa § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka s poukazom na odsek 23. Na daný nájomný vzťah sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov, keďže s poukazom na obsah predmetnej zmluvy zo dňa 10.6.2013 (označenej v odseku 25) bola medzi jej účastníkmi uzavretá zmluva o nájme podľa § 3 ods. 1 uvedeného zákona, ktorá obsahuje náležitosti označené v § 3 ods. 3, pri ktorej bola zároveň dodržaná aj písomná forma.

27. Jednou z prvých otázok, ktoré rieši súd v civilnom sporovom konaní, je otázka, či ten, kto podal žalobu, je v spore aktívne legitimovaný. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, v rámci ktorého je jedna zo strán sporu nositeľkou určitého hmotnoprávneho oprávnenia (je aktívne legitimovaná) a na druhej strane sporu spočíva určitá hmotnoprávna povinnosť (je pasívne

legitimovaná). Nedostatok vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej) vedie vždy k zamietnutiu žaloby meritórnym rozhodnutím. Otázku, kto je v tom-ktorom prípade aktívne a pasívne vecne legitimovaný, musí súd riešiť vždy skôr než pristúpi k riešeniu otázky existencie alebo neexistencie nároku.

28. Vecná legitímácia vyplýva z hmotného práva a má ju ten, kto je podľa hmotného práva nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 <.). V danom prípade je predmetom žaloby zaplatenie žalovanej sumy a v takom prípade, že jedným zo základných predpokladov úspešnosti podanej žaloby je okrem aktívnej vecnej legitímácie aj pasívna legitímácia žalovaného. Ak daná aj pasívna legitímácia žalovaného, môžu byť žalobkyne v konaní úspešné. Pokiaľ totiž nie je daná pasívna legitímácia žalovaného k žalovanej povinnosti, jediným procesným dôsledkom nedostatku pasívnej legitímácie je meritórne rozhodnutie, spočívajúce v zamietnutí žaloby.

29. S argumentom žalovaného, že zmluvu podpisoval, ako to vyplýva aj z textu a z kontextu samotnej zmluvy výhradne ako konateľ spoločnosti, tzn., že prišlo k uzatvoreniu zmluvy medzi spoločnosťou a pôvodným žalobcom sa odvolací súd nestotožnil. Je nutné poukázať na závery okresného súdu v odsekoch 42, 43, 44. Okresný súd správne vychádzal aj z obsahu nájomnej zmluvy s poukazom na článok III. bod 2, podľa ktorého má P. I. po uplynutí doby prednostné právo pokračovať v ďalšom nájme ako aj na článok II. bod 3, ktorého ak nájomca založí obchodnú spoločnosť s.r.o., dáva prenajímateľ súhlas k tomu, aby v prenajatých nehnuteľnostiach mala táto spoločnosť svoje sídlo. Dôvodným je aj záver o tom, ako boli v predmetnej zmluve označené, keď okresný súd správne poukázal na to, že zvýraznené bolo prenajímateľ: C. L. a nájomca: P. I., zároveň konštatoval, že pod zvýrazneným menom a priezviskom, dátumom narodenia a bydliskom sú uvedené slová „ako konateľ firmy HOLE IN THE WORLD, s.r.o.“ s uvedením jej sídla (aj IČA pozn. odvolacieho súdu). A v neposlednom rade okresný súd poukázal aj na to, že na konci zmluvy sa nachádzajú podpisy prenajímateľa a nájomcu bez (bližšieho) označenia, že zmluvu podpisuje ako konateľ spoločnosti, čo podľa odvolacieho súdu opäť neprispelo k tomu, aby nevznikli pochybnosti o označení subjektu na strane nájomcu. V tejto súvislosti možno prisvedčiť žalovanému, že zo zákona nevyplýva povinnosť pridať k podpisu konateľa pečiatku spoločnosti, avšak zároveň je nutné uviesť, že okresný súd nekonštatoval, že pri podpise žalovaného absentuje označenie spoločnosti, konštatoval, že žalovaný zmluvu podpisoval bez označenia konateľ spoločnosti.

30. Podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené slovami je treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak nie je táto vôľa v rozpore s jazykovým prejavom.

31. Uvedené ustanovenie predpokladá, že o obsahu právneho úkonu môže vzniknúť pochybnosť z hľadiska jeho určitosti alebo zrozumiteľnosti a pre taký prípad formuluje výkladové pravidlá, ktoré ukladajú súdu, aby tieto pochybnosti odstránil výkladom založeným na tom, že okrem jazykového vyjadrenia právneho úkonu vyjadreného slovne (nie teda konkludentne podľa § 35 ods. 3 Občianskeho zákonníka), podrobí skúmaniu i vôľu (úmysel) konajúcich osôb. Jazykové vyjadrenie právneho úkonu zachytené v zmluve, musí byť preto najprv vykladané prostriedkami gramatickými (z hľadiska možného významu jednotlivých použitých pojmov), logickými (z hľadiska nadväznosti použitých pojmov), či systematickými (z hľadiska zaradenia pojmov v štruktúre celého právneho úkonu). Okrem toho súd na základe vykonaného dokazovania posúdi, aká bola skutočná vôľa strán v čase uzatvárania zmluvy. Podmienkou pre to, aby mohol prihliadnuť k vôľi účastníkov je, aby nebola v rozpore s tým, čo vyplýva z jazykového vyjadrenia úkonu. Výkladom tak možno zisťovať iba obsah právneho úkonu, nemožno ním prejav vôle dopĺňať. Takto musí súd postupovať súd aj v prípadoch, ak interpretujú účastníci vo svojich prednesoch alebo výpovediach v priebehu konania zmluvné dojednanie odlišným spôsobom. Takáto situácia neznamena, že právny úkon vyložiť nemožno, lebo záujmy a postoje účastníkov priebehu súdneho konania už nemusia zodpovedať ich pôvodnej vôľi, ktorú prejavili pri právnom úkone. Interpretácia obsahu právneho úkonu súdom podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemôže byť považovaná za nahradenie, prípadne zmenu už urobených prejavov vôle, keďže použitie zákonných výkladových pravidiel smeruje iba k tomu, aby obsah právneho úkonu vyjadreného slovami, ktorý urobili

účastníci o vzájomnej dohode, bol vyložený v súlade so stavom, ktorý existoval v čase ich zmluvného dojednania (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/81/2011).

32. S ohľadom na uvedené v odseku 26 a s poukazom na § 35 Občianskeho zákonníka nemožno vytknúť okresnému súdu, že by sa nevysporiadal s výkladom právneho úkonu, že by neskúmal vôľu strán, ich konanie a správanie sa po právnom úkone, ako aj zámer, ktorý účastníci zmluvy svojím právnym úkonom sledovali, pričom vôľa prenajímateľa pri uzatváraní zmluvy uzavrieť zmluvu s P. I. korešponduje s jej jazykovým vyjadrením, avšak žalovaným deklarovaná vôľa už v súlade s jazykovým vyjadrením nie je. Preto bolo správnym vo vzťahu k žalovanému vychádzať z jazykového vyjadrenia právneho úkonu (zmluva o prenájme nebytových priestorov).

33. S námietkou žalovaného, že z článku II. bod 1 jasne vyplýva, že nájomcom bol podnikateľský subjekt oprávnený podnikateľ, teda spoločnosť HOLE IN THE WORLD a nie nepodnikateľ sa odvolací súd nestotožnil, keďže je zjavné, že v uvedenom článku nie je označená žiadna obchodná spoločnosť, tento upravuje účel nájmu. Tvrdenie žalovaného, že žalobca vedel, že ako fyzická osoba nepodnikal v oblasti, na ktorý účel slúžil prenájom nebytových priestorov nevyplývala z vykonaného dokazovania.

34. Žalovaný poukázal na to, že pri výklade právneho úkonu je vždy nevyhnutné, aby sa objasnením skutkových okolností zistilo aj to, kto bol účastníkom zmluvy, na čo okresný súd rezignoval. S uvedeným odvolací súd nesúhlasí, keď prvoinštančný súd uvedené skúmal a na základe vykonaného dokazovania uzavrel, že nájomcom bol žalovaný a medzi prenajímateľom a žalovaným vznikol nájomný vzťah. V súvislosti s tvrdením, že účastníkom zmluvy mohla byť len osoba spôsobilá vykonávať podnikateľskú činnosť, ktorou žalovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ jednoducho ani nemohol byť, odvolací súd poukazuje na to, že nájomca nemusí využívať prenajaté priestory k podnikaniu, ale pre potrebu osobnú, resp. svojej rodiny, poprípade aj spôsobom, ktorý nenapĺňa definíciu podnikania podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka. Zároveň dopĺňa, že predovšetkým nájomca musí dbať na to, aby predmet jeho podnikania sa opieral o príslušné živnostenské oprávnenie alebo iné potrebné oprávnenie.

35. Odvolací súd sa stotožnil s argumentom žalovaného, že pôvodný žalobca pripravoval a vypisoval príjmové pokladničné doklady, následne po prijatí sumy ich aj podpísal, keď uvedené vyplývalo aj z vykonaného dokazovania. Avšak zároveň je nutné poukázať na vyjadrenie právneho predchodcu žalobkyní, že do potvrdenia písal, že prijal platbu od P. I., konateľa HOLE IN THE WORLD, s.r.o., nakoľko žalovaný to tak žiadal, čo v konaní žalovaný ani nepoprel. Z uvedeného teda nemožno uzavrieť, že príjmové pokladničné doklady preukazujú, že nájomcom nebytových priestorov v zmysle zmluvy bola spoločnosť HOLE IN THE WORLD, s.r.o. Teda ani tvrdenie žalovaného, že právny predchodca žalobkyní si bol od začiatku vedomý, že žalovaný zastupoval spoločnosť ako konateľ (nájomcu), neobstojí.

36. S námietkou žalovaného, že okresný súd účelovo neuviedol v časti adresáta obchodné meno a IČO spoločnosti, ale uviedol, že tieto výzvy žalobca adresoval žalovanému, pričom už neuviedol, že žalovaný bol uvedený ako konateľ spoločnosti sa odvolací súd nestotožnil. Z odseku 16 a 17, v ktorých okresný súd označil „Výzvy na zaplatenie nájomného za nebytové priestory“ zo dňa 26.7.2014 a zo dňa 30.7.2014 vyplýva konštatovanie, že pôvodný žalobca vyzval žalovaného s uvedením jeho adresy bydliska M. L. XXXX/X, Y. na úhradu dlžného nájomného, čo aj podľa odvolacieho súdu je v súlade s obsahom predmetných výziev, z ktorých textu je zrejmé, že pôvodný žalobca za nájomcu považoval žalovaného. Okresný súd výslovne neuviedol ako bol označený adresát predmetných výziev teda, že označenie adresáta okrem mena, priezviska a adresy žalovaného, obsahovalo aj údaj o tom, že je konateľom firmy s uvedením jej obchodného mena a IČA. S ohľadom na uvedené nemožno súhlasiť s argumentom žalovaného, že právny predchodca opakovane vyzýval spoločnosť HOLE IN THE WORLD, s.r.o. na zaplatenie dlhu.

37. Žalovaný tiež argumentoval, že pôvodný žalobca uviedol v príjmových dokladoch obchodné meno spoločnosti, IČO spoločnosti, rovnako to bolo aj v písomnom súhlase vlastníka nehnuteľnosti so stavebnou úpravou zo dňa 10.6.2013, ako aj v predžalobných výzvach zo dňa 30.6.2014 a 26.7.2014, s čím možno súhlasiť len okrajovo. Žalovaný už opomenul uviesť skutočnosť, že v príjmových pokladničných dokladoch (zo dňa 17.9.2013, 18.12.2013, 21.9.2013, 20.8.2013, 4.7.2013, 4.6.2013, 29.4.2014, 7.4.2014, 17.3.2014, 25.1.2014, z roku 2013, z roku 2014) je síce uvedené označenie spoločnosti HOLE IN THE WORLD, avšak bez uvedenia IČA, adresy sídla, zato je na prvom mieste uvedené meno a priezvisko žalovaného ako aj jeho adresa. Taktiež neuvádza, že v písomnom súhlase

vlastníka nehnuteľnosti so stavebnou úpravou zo dňa 10.6.2013 je ako nájomca označený P. I. - konateľ HOLE IN THE WORLD, uvedenej bez IČA a sídla. Teda iba písomnosti - predžalobné výzvy zo dňa 26.7.2014 a zo dňa 30.6.2014 obsahujú v označení adresáta aj IČO-m spoločnosti, avšak už bez uvedenia sídla spoločnosti, pričom k týmto písomnostiam sa vzťahuje už uvedené v odseku 35.

38. K skutočnosti, že účtovné doklady - výdavkový pokladničný doklad a príjmové doklady v súvislosti s úhradou nájomného za nebytové priestory sa nachádzajú v účtovníctve obchodnej spoločnosti HOLE IN THE WORLD, s.r.o. sa okresný súd vyjadril v odseku 45 odôvodnenia napadnutého rozsudku, na ktorý odvolací súd odkazuje a stotožňuje sa s ním.

39. Záver okresného súdu, že nie je smerodajné ako štátne úrady posúdili zmluvu, keď uvedené minimálne nepriamo potvrdilo výklad zmluvy, jej nezameniteľnosť a jej zrozumiteľnosť, podľa odvolacieho súdu obstoja, keďže v danom konaní je to súd, ktorý obsah predmetnej zmluvy zisťuje a vykladá. Námietku žalovaného, že bod 43 rozsudku považuje za umelo vytvorenú konštrukciu, ktorou okresný súd chcel zdôvodniť už vyhlásený nesprávny rozsudok, odvolací súd považuje za nedôvodnú, pričom žalovaný bližšie nekonkretizoval v čom je záver okresného súdu vykonštruovaný.

40. Pokiaľ ide o námietku, že okresný súd nevysvetlil ako vôbec mohla priemerne rozumná osoba považovať niekoľko od seba nezávislých označení účastníka "P. I. ako konateľ firmy HOLE IN THE WORLD, IČO: 46 855 203" za fyzickú osobu, t. j. občana - bez IČO, odvolací súd poukazuje na to, že uvedené označenie sa v znení citovanom žalovaným nachádza iba v označení nájomcu v predmetnej zmluve, pričom aj tu žalovaný opomenul uviesť, že v označení za menom a priezviskom žalovaného, je uvedený aj dátum jeho narodenia a adresa bydliska. Ďalšie listinné doklady ako príjmové pokladničné doklady hoci obsahujú označenie žalovaného menom, priezviskom a bydliskom (obchodným menom spoločnosti a IČO), neobsahujú už označenie konateľ, a pokiaľ ide o písomný súhlas vlastníka nehnuteľnosti so stavebnou úpravou zo dňa 10.6.2013, tento obsahuje označenie žalovaného (menom a priezviskom) ako nájomníka a po pomlčke označenie konateľ spoločnosti. S ohľadom na nejednotnosť v označení nájomcu aj v písomnostiach, ktoré vznikli po uzavretí predmetnej zmluvy zo dňa 10.6.2013 bolo nutné vychádzať z vyjadrenia prenajímateľa, ktorý sa na pojednávaní vyjadril jednoznačne o tom s kým zmluvu uzavrel ako aj z obsahu samotnej zmluvy, ku ktorého sa okresný súd vyjadril.

41. Odvolací súd prisvedčil žalovanému, že slovné spojenie "konateľ firmy" je pri bežných ľudských a spoločenských vedomostiach dostatočným vyjadrením pozície konateľa spoločnosti, a to aj v prípade ľudí bez akéhokoľvek právneho vzdelania. Označenie konateľa a najmä uvedenie obchodnej spoločnosti nezameniteľne definovanej identifikačným číslom je bezpochyby priemerne rozumným človekom vnímané ako definovanie obchodnej spoločnosti a nie fyzickej osoby. Avšak uvedené platí za predpokladu, že označenie je zrozumiteľné do takej miery, že nevzbudzuje žiadne pochybnosti, čo však v danej veci neobstoja, keďže nájomca bol označený v prvom rade menom, priezviskom, dátumom narodenia ako aj adresou bydliska.

42. Tvrdenie žalovaného, že okresný súd neuviedol akými úvahami sa riadil pri rozhodovaní, nevysporiadal sa so žiadnymi pre konanie zásadnými otázkami, nemá oporu v napadnutom rozsudku, keď okresný súd v odsekoch 42 až 46 uviedol aj svoje úvahy odôvodňujúce rozhodnutie.

43. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

44. Odôvodnenie rozsudku súdu musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných

protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

45. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

46. Po oboznámení sa s obsahom spisu a odvolaním napadnutým rozhodnutím odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dostatočne zrozumiteľne a presvedčivo odôvodnil rozsudok, stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal (aj odvolací súd), akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil a ako vec právne posúdil (s ohľadom aj doplnené právne posúdenie odvolacím súdom), čím splnil zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd sa v rozsahu postačujúcom pre správne rozhodnutie vo veci samej vysporiadal s námietkami strán. Podľa odvolacieho súdu v danom prípade neobstojí ani námietka žalovaného, že napadnutý rozsudok je arbitrárny s ohľadom na už vyššie uvedené. Zo strany súdu prvej inštancie podľa odvolacieho súdu nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu a to k absencii riadneho odôvodnenia rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami (§ 220 ods. 2 CSP) vo vzťahu k odôvodneniu vyhovenia žalobe. Zároveň podľa odvolacieho súdu teda nedošlo ani k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

47. V konaní ani v odvolaní žalovaný nespochybnil výšku žalovanej sumy 1.300,- Eur (ani výšku požadovaného úroku z omeškania), pričom okresný súd správne vychádzal z článku IV. bod 1 predmetnej zmluvy, keď uzavrel, že dlžné nájomné sa týka mesiacov marec 2014 vo výške 250,- Eur, apríl 2014 vo výške 350,- Eur, máj 2014 vo výške 350,- Eur, jún 2014 vo výške 350,- Eur, teda spolu výške 1.300,- Eur, ktorú uložil žalovanému na zaplatenie, s čím sa aj odvolací súd stotožnil. Odvolací súd len dopĺňa, že účastníci zmluvy postupovali v súlade s § 7 zákona o nájme nebytových priestorov a nájomné (výšku, splatnosť) si dohodli v článku IV. zmluvy. Okresný súd uložil žalovanému aj zaplatiť úrok z omeškania, keďže správne konštatoval, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou jednotlivých mesačných úhrad (článok IV. bod 2) a to za marec 2014 so sumou 250,- Eur od 1.4.2014, za apríl 2014 so sumou 350,- Eur od 1.5.2014, za máj 2014 so sumou 350,- Eur od 1.6.2014, za jún 2014 so sumou 350,- Eur do 1.7.2014. Požadovaná a tým potom i priznaná okresným súdom výška úrokov z omeškania 5,25% ročne zo sumy 250,- Eur za čas od 1.4.2014 do zaplatenia, 5,25% ročne zo sumy 350,- Eur za čas od 1.5.2014 do zaplatenia, 5,25% ročne zo sumy 350,- Eur za čas od 1.6.2014 do zaplatenia, 5,15% ročne zo sumy 350,- Eur za čas od 1.7.2014 do zaplatenia je v súlade so zákonom s odkazom na § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, keď výška základnej úrokovej sadzby zverejnená na webovej stránke F., bola ku dňu 1.4.2014, 1.5.2014, 1.6.2014 0,25 % + 5 bodov, spolu tak predstavuje priznaných 5,25 % ročne a ku dňu 1.7.2014 0,15 % + 5 bodov, spolu tak predstavuje priznaných 5,25 % ročne.

48. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

49. S poukazom na uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe I. výrokom vyhovel, rozhodol vecne správne a preto odvolací súd po vysporiadaní sa s podstatnými tvrdeniami

odvolateľa, s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok, včítane správneho závislého výroku o náhrade trov konania (odvolaním osobitne nenapadnutého) potvrdil.

50. Na záver odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní žalobcov, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie ich práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 218/2010 <., podľa ktorého obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS <. 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamena ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04 <.). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky <. a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97 <.), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97 <., II. ÚS 251/03 <.).

51. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní úspešným žalobkyniam voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).